

3 Mart 1982

Frankfurt

Sayan ve sevgili Karaca,

Telefon etmenize ne kadar sevindim bilemezsiniz. Telefonla bile olsa bir ilişki, bir dost sesi duymak öylesine güzel ve umutlandırıcı oluyor ki. Hele çölde susuz kalmış gibi olan bizler için.

Sizdeki telefon numarası bizim ev numaramız. Mektubun üzerine de ev adresimizi yazıyorum. İşleriniz elverdiği, olabildiği ölçüde haberleşelim ne olur. Bizde sizin telefon numaranız var. Buraya da uğrayan arkadaşlarımız verdiler. Ama geçici olduğunu söylediniz. Değişirse lütfen haber verin.

Biz gündelik hayat açısından kötü durumda sayılmayız. Aydın bir matbada işçi olarak çalışıyor. Aç ve evsiz kalmayacak kadar bir para geçiyor elimize. Ben de ek işler yapıyorum. Evimiz güzel, dostlarımızı barındırmaya elverişli. (Bu hemen bekliyoruz demektir) Gelgelelim şu Avrupa'nın hele hele Almanya'nın ne suyu suyumuz ne huyu huyumuza benzemiyor.

Biz selameti kendi kabuğumuza çekilmekte, hiçbir işe bulaşmamakta, etliye sütlüye karışmamakta bulduk şimdiye kadar. Birkaç iyi dost edindik bunun dışında bu çevrelerin aslında dedikodudan başka birşey üretilmeyen ortamından kopuk kalmaya bilinçli bir dikkat gösterdik. Bu tutum da hiç değilse hakkımızda bir sürü söz söylenmesini engelledi. Mektupla anlatılır gibi değil. Çok konuşmak, görüşmek, dertleşmek ve ne yapılabileceğini birlikte düşünmek isterdim. Aslında o kadar iyi olanaklar var ve ne kadar kötü harcanıyor. Ne kadar kötü alışkanlıklar edinilmiş şaşarsınız.

Türkiye'de işlerin kötü gittiğinden şikâyetçi olurduk zaman zaman, meğer vatanımız cennetmiş. Her neyse yakınmayı burada keseyim.

Eski bir arkadaşın "Avrupa turu" sırasında buralara uğraması ve bazı işler önermesi (yayın falan) her türlü güçlüğüne çok iyi bilmemize rağmen bir umut ışığı oldu diyebilirim. Belki de böyle bir hareketlilik, ilk anda karışılacağı küçük dükkançı engellere rağmen sonunda olumlu bir noktaya varabilir. Bizde yeniden bir iş yapmanın mutluluğunu tadabiliriz. Yoksa,

adeta paslandık...Ama inançlarımızı biliyoruz, umudumuzu kaybetmiyoruz, korkmayın.

Yavaş yavaş Avrupa'nın çeşitli yerlerine dağılmış arkadaşlarla ilişki kurma olanağı doğuyor. Bunun da sadece kişisel değil, hareket açısından da olumlu sonuçları olabilecek sanırım. Epeyce de gelen giden oluyor. Bu eski dostlar da olmasa hayat büsbütün zorlaşacak.

Aydın'la sık sık sizden söz ediyoruz. Sizi ne kadar sevdiğimizi her defasında biraz daha anlıyoruz. Bu günlerde belki gelirsiniz diye umutlanıyoruz. Bu taraflara gelerseniz ne olur bize uğramadan geçmeyin. Telefon edin biz sizi biryerlerden gelir alırız.

Şimdilik iltica işimiz sonuçlanmadı. Ama galiba karar çıkmış, birkaç ay içinde sonuçlanabilecek. O zaman biz de hareket kabiliyeti elde edeceğiz. Şimdilik burada tutsağız. Hem de toplama kampına da gitmediğimiz için hiçbir legalitemiz de yok. Ama idare ediyoruz.

Size bir kitap yolluyorum. Fransa'da bir miktap satılması çok iyi olur. Bunun için Kitabın üzerindeki Armağan Konrat-INFOGRAPH, Neuhofstrase 19, 6000 Frankfurt 1 adrekiyle veya 0611/594523 telefon numarasıyla ilişkiye geçmek gerek. Yayıncı ve dağıtımçı o. Parasına da düşkün. Sanırım ödemeli tercih ediyor. Ama çok güvenirse ödemesiz de yolluyor. Sizin orada bu işi bir kitapçı da yapabilir, doğrudan bir örgüt de yapabilir. Kitabı burada IG Metall için yaptık. Onlar 2000 tane aldılar. Geri kalanı da böyle elden dağıtıyor. Meselâ orada CGT içinde de böyle olanaklar var mı bilmiyorum. Keşke olsa. Tabii Türk seksiyonu için söz konusu...

Ev adresimiz şöyle: Petra Johimssen, Tucholsky Str. 36, 6000 Frankfurt 70

Çok çok sevgiler selamlar. Mektubu Aydın isteyken yazdım. Evde olsa çok duygulu birkaç satır yazardı sanırım. Sizinle birlikte orada olan diğer arkadaşlara da sevgi ve selamlarımızı iletiverin. Hele Daysal'a...

Oğlumu görmeye gelin. Size "Mehmet Dayı" der, kucağınıza çıkar. Sizinkileri getirme imkânı hiç yok mu? Lâf olsun diye söylemiyorum, gelseler burada bizde bile kalabilirler.

Tekrar tekrar selamlar, sevgiler.

Oya Baydar